

[Forsvarsministeren.]

beløb, svarende til det bidrag, som ville være blevet betalt, hvis disse lodser havde været medlemmer af lodspensionskassen.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i tinget.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til konkurslov og forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v.*

De to lovforslag bygger på konkurslovsudvalgets endelige betænkning om konkurs og tvangsakkord fra 1971 og skal afløse de gældende konkurs- og tvangsakkordlove fra henholdsvis 1872 og 1905.

Konkurslovsudvalget afgav i 1966 en foreløbig betænkning om konkursordenen, og på grundlag af det heri indeholdte lovudkast gennemførtes ved lovene nr. 332 og 333 af 18. juni 1969 en omfattende sanering af reglerne om konkursordenen, således at de mange konkursprivilegier med undtagelse af privilegiet for løn blev afskaffet. Af størst betydning var det, at privilegiet for skatter og offentlige afgifter bortfaldt. Afskaffelsen af dette privilegium har betydet, at det offentlige i årene efter 1969 har lidt betydelige tab i forbindelse med konkurs. Bl. a. som følge af stigningen i antallet af konkursboer har tabene endvidere været af større omfang i de seneste år, og justitsministeriet har derfor i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget på ny overvejet, om privilegiet for skatter og afgifter burde søges genindført. Hovedhensynet bag lovændringerne i 1969 var, at alle kreditorer som udgangspunkt bør have lige adgang til fyldestgørelse af boets almindelige masse, og at der må kræves meget tungtvejende hensyn for at fravige dette princip, idet de almindelige kreditorers mulighed for at opnå dækning ellers vil blive meget væsentligt forringet. Sådanne hensyn fandtes som nævnt kun at foreligge for lønkravs vedkommende. Efter justitsministeriets opfattelse må de hovedhensyn, som førte til afskaffelsen af bl. a. skatte- og afgiftsprivilegiet i 1969, stadig tillægges betydelig vægt, og der stilles derfor ikke forslag om genindførelse af dette eller andre privilegier. I øvrigt foreslås de gældende regler om konkursordenen i alt væsentligt bevaret uændret i det forslag til konkurslov, der nu fremsættes.

Udvalgets endelige udkast er resultatet af et samarbejde med tilsvarende udvalg i Norge og Sverige.

Da udkastets bestemmelser om betalingsstandsning havde fået særlig aktualitet gennem den økonomiske udvikling, blev disse bestemmelser og de i forbindelse hermed stående regler om betingelserne for indtræden af konkurs udskilt fra betænkningens udkast og gennemført ved lov nr. 266 af 26. juni 1975. Formålet hermed var i første række at begrænse antallet af konkurser og insolvente likvidationer ved at forbedre mulighederne for at tilvejebringe mindelige ordninger med konkurstruede virksomheders kreditorer. Også disse regler foreslås i hovedsagen bevaret uændret i det lovforslag, der nu fremsættes.

Gennemførelsen af udvalgets forslag har i øvrigt været stillet i bero på EF-forhandlinger om tilvejebringelse af en konkurskonvention. Det kan imidlertid nu forudses, at ratifikationen af denne konvention tidligst vil kunne ske efter 1980, og at de ændringer i konkurslovgivningen, som eventuelt vil blive nødvendige som følge af konventionens indgåelse, kun vil blive af begrænset omfang, og justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst at søge en reform af konkurslovgivningen gennemført nu.

Konkurslovforslaget tilsigter i første række en effektivisering af konkursbehandlingen.

En væsentlig del af kritikken mod den bestående konkurslovgivning går ud på, at bobehandlingen er for tung og besværlig, og at den giver for små resultater. Et af hovedformålene med forslaget er derfor at skaffe boerne et mere effektivt og handlekraftigt styre med fri adgang til at vælge de realisationsformer, der kan give det størst mulige udbytte af boets aktiver. De fordele, som en stærk koncentration af beføjelserne hos en enkelt eller nogle få personer i praksis har vist sig at frembyde ved likvidation af selskaber, har ført til, at kurators stilling foreslås styrket, således at han i almindelighed selv kan træffe de bestemmelser, som afviklingen kræver. Skifteretten skal derimod i almindelighed ikke deltage i boadministrationen, men skal udøve kontrolfunktioner og træffe afgørelse i tvister, og også kreditorudvalg og skiftesamlinger får en mere tilbagetrukket rolle.

Adgangen til omstødelse af dispositioner, der er foretaget i den sidste tid forud for konkursen, og som efter deres art er til skade for kreditorerne, foreslås udvidet. De frister, inden